

Yrityssaatavien perintäkulojen kohtuullisuudesta

Etelä-Suomen aluehallintovirasto valvoo, että lain perintätoiminnan harjoittajien rekisteröinnistä (411/2018, perintärekisterilaki) nojalla rekisteröinnin varaista perintätoimintaa harjoittavat noudattavat toiminnassaan lakia ja hyvää perintätapaa. Aluehallintovirasto voi antaa perintätoimistolle virheellisen menettelyn vuoksi varoituksen, kieltää osaksi tai kokonaan perintätoiminnan harjoittajan toiminnan enintään kuuden kuukauden määräajaksi tai poistaa perintätoiminnan harjoittajan perintätoiminnan harjoittajien rekisteristä. Aluehallintovirastolla ei ole toimivaltaa alentaa perintätoimiston perimiä perintäkuluja, määrätä velallisen maksuvelvollisuudesta tai määrätä perintätoimistoja maksamaan korvauksia, vaan perintäkuluja tai vahingonkorvauksia koskevan erimielisyyden voi saattaa yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Saatavien perinnästä annetun lain (513/1999, perintälaki) 4 a §:n perusteella elinkeinonharjoittajalla on pyynnöstä oikeus saada perintätoimistolta maksutta selvitys velkapääomalle kertyneiden kulojen määräytymisestä. Jos selvitys pyydetään useammin kuin kerran vuodessa, perintätoimisto voi vaatia selvityksen laatimisesta kohtuullisen korvauksen. Aluehallintovirasto on valvontakäytännössään lisäksi katsonut, että hyvä perintätapa edellyttää, että velalliselle annetaan tämän pyynnöstä selvitys siitä, mihin toimenpiteisiin ja kulueriin perintäkuluvaatimus perustuu. Yleisluontoinen listaus perintäkuluihin yleisesti vaikuttavista tekijöistä ei ole tällainen selvitys vaan velalliselle on annettava selvitys niistä toimenpiteistä, joita kyseisen saatavan perinnässä on tosiasiallisesti tehty. Asianmukaisen toimenpide-erittelyn avulla velallisen on mahdollista tehdä arvio siitä, ovatko häneltä vaaditut perintäkulut lain ja hyvän perintätavan mukaisia.

Perintälakiin ei sisälly säännöksiä yrityssaatavien (velallisena elinkeinonharjoittaja tai yritys) perintäkulojen enimmäismäärästä. Perintäkulojen määrää kuitenkin rajoittaa ensinnäkin hyvää perintätapaa koskeva säännös, jonka mukaan perinnässä ei saa aiheuttaa velalliselle kohtuuttomia tai tarpeettomia kuluja. Lisäksi laissa on säädetty, että velallisen on korvattava perinnästä velkojalle aiheutuvat kohtuulliset kulut. Korvausvelvollisuus voi perustua sekä velkojan omista perintätoimista aiheutuviin kuluihin että kuluihin, joita velkojalle aiheutuu sen johdosta, että velkojan on suoritettava toimeksisaajalle, kuten perintätoimistolle, korvausta perinnän suorittamisesta. Korvattavien kulojen kohtuullisuutta arvioitaessa on

otettava huomioon saatavan suuruus, suoritettu työmäärä, perintätehtävän tarkoituksenmukainen suoritustapa ja muut seikat. Oikeutta perintäkulojen korvaukseen ei ole, jos perinnässä käytetään hyvän perintätavan vastaista menettelyä, paitsi jos menettelyn moitittavuutta voidaan pitää vähäisenä.

Yrityssaatavia koskee perintälaissa säädetty 40 euron vakiokorvaus. Vakiokorvaus tarkoittaa sitä, että velkojalla on oikeus saada korvausta muista perintäkuluista vain siltä osin kuin niiden määrä ylittää vakiokorvauksen määrän. Vakiokorvaus voidaan periä silloin, kun saatavasta voidaan periä viivästyskorkoa.

ETELÄ-SUOMEN ALUEHALLINTOVIRASTO

puh. 029 501 6000
fax 03 570 8002
kirjaamo.etela@avi.fi
www.avi.fi/etela

Postiosoite: PL 150, 13101 Hämeenlinna

Hämeenlinnan päätoimipaikka
Birger Jaarlin katu 15,
Hämeenlinna

Helsingin toimipaikka
Ratapihantie 9,
Helsinki

Kouvolan toimipaikka
Kauppamiehenkatu 4,
Kouvola

Vaikka perintälain kuluttajasaatavia koskevia perintäkulujen enimmäismääriä ei sovelleta yrityssaatavien perintään, aluehallintovirasto on ratkaisuisaan katsonut, että niillä on merkitystä arvioitaessa perintäkulujen kohtuullista määrää. Mikäli yrityssaatavaa koskevasta maksuvaatimuksesta vaaditaan moninkertaisesti enemmän kuin vastaavasta maksuvaatimuksesta kuluttajasaatavassa, perintätoimiston on esitettävä perusteet tälle.

Mikäli perinnässä käytetään julkisuusuhkaista maksukehotusta eli trattaa, perintäkulut voivat olla suuremmat kuin yrityssaatavien perinnässä muutoin, sillä tratan käyttäminen edellyttää perintätoimistolta erityistä huolellisuutta ja siten lähtökohtaisesti enemmän töitä.

Perintäkulujen kohtuullisuuden arvioinnissa kyse on aina kokonaisuarkinnasta, jossa kaikki asiaan vaikuttavat seikat on otettava huomioon. Saatavan suuruuden huomioon ottaminen ei merkitse sitä, että perintäkulut voitaisiin määrätä kaavamaisena osuutena saatavasta. Saatavan suuruus vaikuttaa lähinnä siten, että saatavan ollessa pieni on perintäkulujen määränkin laskettava. Saatavan määrän kasvu ei puolestaan aiheuta automaattisesti kohtuulliseksi katsottavien perintäkulujen määrän kasvua. Suoritettu työmäärä on olennainen tekijä arvioitaessa perintäkulujen kohtuullista määrää. Perintäkulujen korvausvelvollisuus kuitenkin edellyttää, että tehdyt toimenpiteet ovat olleet myös tarpeellisia ja tarkoituksenmukaisia.

Velkojan perintäyhtiölle mahdollisesti maksamalle palkkio-osuudelle tai perintäliiketoiminnan harjoittamisesta aiheutuville yleisluontoisille kustannuksille ei voida antaa velallisen korvausvelvollisuuden piiriin kuuluvien perintäkulujen kohtuullisuutta arvioitaessa painoarvoa siltä osin, että tällaisilla kuluilla voitaisiin perustella tavanomaista suurempien perintäkulujen aiheellisuutta.

Aluehallintoviraston toimivalta arvioida perintäyhtiön velalliselta vaatimien perintäkulujen kohtuullisuutta on vahvistettu Korkeimman hallinto-oikeuden 7.3.2017 antamassa päätöksessä Dnro 821/2/16.

Suomen Perimistöimistöjen liitto ry. on laatinut 1.2.2019 julkaistut yritysperinnän käytännesäännöt ja toimintasuositukset perintäalan yrityksille. Käytännesäännöt koskevat Suomessa tapahtuvaa toimeksiantoperintää ja perintätarkoituksessa ostettujen saatavien perintää. Lisätietoja ja käytännesäännöt löytyvät liiton verkkosivustolta: <http://www.suomenperimis-toimistojenliitto.fi/>

Lyhennelmiä aiheeseen liittyvistä aluehallintoviraston päätöksistä löytyy [täältä](#).

Artikkeli julkaistu 17.10.2019, asiakirja muokattu saavutettavaksi 21.9.2020.